

стабільності

економіки.

Крі.

Url:

https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/13785/1/2014_1_Gusak.pdf

2. Воротіна Н. В. Вплив розвитку підприємництва на зростання бюджетних доходів в Україні. Проблеми та перспективи розвитку підприємництва в Україні: матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. (15-17 трав. 2007 р., м. Ялта). К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2007. С. 52 – 54.

**Старосуд Микола Анатолійович, магістрант,
Ляхович Галина Іванівна, д.е.н., професорка,
професорка кафедри управління та адміністрування**

ПОПЕРЕДЖЕННЯ НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї: ДОСВІД РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА

Для ефективної протидії домашньому насильству, зокрема для правильного визначення завдань державних органів, включаючи правоохоронні та судові органи, необхідно усвідомлювати специфіку явища та знати про цикл домашнього насильства та психологічну ситуацію людей, які його переживають, тим більше, що існує багато міфів, пов'язаних із домашнім насильством та стереотипів, які, безсумнівно, ускладнюють боротьбу з цим явищем.

Сьогодні різноманітні прояви насильства в сім'ї є проблемою не лише в Україні, але й у більшості зарубіжних країн. За даними Організації економічного співробітництва та розвитку за 2019 рік, законодавство жодної з країн світу не захищає повністю від домашнього насильства, а в деяких державах це взагалі не вважається злочином.

Відсоток жінок, які хоча б раз у житті зазнавали фізичного та/або сексуального насильства в сім'ї, варіює від 9,8 % (Швейцарія) до 85% (Пакистан). Так, Рада Європи припускає, що в державах-членах кожна четверта-п'ята жінка хоча б один раз у своєму дорослому житті пройшла через фізичне насильство, і більше ніж кожна десята були жертвами сексуального насильства із застосуванням сили [1].

У багатьох дослідженнях, що стосуються причин та джерел домашнього насильства, підкреслюється, що саме прийняття ієрархічної структури суспільства робить у цій структурі людей, які вважають, що вони мають право застосовувати насильство щодо інших членів своєї сім'ї [2].

Деякі поляки погоджуються зі стереотипами домашнього насильства. Серед респондентів 13 % вважають, що існують обставини, що виправдовують домашнє насильство, 24 % погоджуються із твердженням, що винний перестане застосовувати насильство, коли знайде правильного партнера, який не буде його провокувати; 16 % поляків заявляють, що якщо жертва насильства не звертається за допомогою самостійно, вони не повинні втручатися; у свою чергу кожен другий респондент (49 %) вважає, що жертви домашнього насильства приймають своє становище [3].

Насильство над дітьми в сім'ї є дуже серйозною проблемою. Численні широкомасштабні дослідження показали, що досвід жертви домашнього насильства може мати руйнівний вплив на все життя людини. Загальнонаціональне дослідження діагнозу насильства щодо дітей дозволило зрозуміти, як часто діти віком 11-17 років у Польщі стають жертвами такого насильства.

Результати не оптимістичні. Більше п'ятої частини дітей зазнали фізичного та психологічного насильства з боку своїх дорослих друзів - насамперед батьків та опікунів. Кожна восьма дитина ставала свідком страйку одного з батьків іншого, і 6 % зазнали принаймні однієї з форм грубої недбалості [4].

Поряд із цим варто зазначити, що відповідно до законодавства Польщі за вчинення насильства в сім'ї особа притягується лише до кримінальної відповідальності. Так, відповідно до ст. 207 КК Польщі той, хто знущується шляхом фізичного чи психічного впливу над найближчою особою або над іншою особою, яка є в постійній чи тимчасовій залежності від винного, або над малолітньою чи безпорадною особою у зв'язку з її психічним або фізичним станом, підлягає покаранню позбавленням волі на строк від 3 місяців до 5 років [5].

Заслуговує на увагу процедура «Сині Хартії», що провадиться й реалізується поліцією у зв'язку з ґрунтовними підозрами існування насильства в сім'ї. Ця процедура передбачена Розпорядженням Головного коменданта поліції від 18 лютого 2008 року № 162 «Щодо методів і форм виконання поліцією завдань у зв'язку з насильством в сім'ї в рамках процедури «Сині Хартії»».

Зазначена процедура в Польщі є дуже ефективним заходом протидії насильству в сім'ї. Це пояснюється тим, що жоден випадок учиненого насильства агресором не залишається без уваги, супроводжується плідною роботою поліції, що здійснює низку заходів, направлених на викоренення насильства в конкретній сім'ї.

Також позитивним моментом досвіду Польщі є запровадження в рамках процедури «Сині Хартії» заповнення «Карти Б», яку жертва насильства в сім'ї заповнює у спокійній обстановці після того як поліція вжила необхідних заходів щодо агресора. Адже у стресовому стані після акту вчинення насильства в сім'ї потерпіла особа не завжди може адекватно реагувати на запитання поліції й надавати потрібні їй свідчення, що допоможуть поліціантам виробити правильну стратегію боротьби з насильством саме в цій конкретній родині [6].

Слід звернути увагу на те, що за вчинення насильства у сім'ї, законодавством Республіки Польща передбачається виключно кримінальна відповідальність, і тому до завдань поліції у цій сфері відносять:

- проведення, наскільки це є можливим, з особою, щодо якої існує підозра, що вона вчиняє насильство в сім'ї, роз'яснювальної бесіди про кримінальну відповідальність за знущення;
- пояснення такій особі необхідності вести себе відповідно до закону і правил суспільного співжиття.

Таким чином, в польській правовій системі положення, які є ключовими для обмеження насильства проти жінок та домашнього насильства, вже діють. Однак вони є особливими, оскільки охоплюють питання насильства не лише з юридичної, а й з соціально-культурної точки зору, і, як наслідок, чітко вказують на те, що особливу увагу слід приділяти акціям, спрямованим на підвищення обізнаності суспільства щодо дотримання прав жінок та принципу гендерної рівності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Zaidi L. Y., Knutson J. F., Mehm J. G. *Transgenerational patterns of abusive parenting: analog and clinical tests. Aggressive behavior*, 2019. 300 p.
2. S.D. Herzberger, *Przemoc domowa. Perspektywa psychologii społecznej*, Warszawa 2002, 400 s.
3. M. Budyn-Kulik, *Zabójstwo tyrana domowego. Studium prawnokarne i wiktymologiczne*, Lublin 2005. 300 s.
4. Brągiel, J. (1998). *Zaniedbanie dziecka w rodzinie. Roczniki Socjologii Rodziny, tom X*, 1998, 400 s.
5. *Уголовный Кодекс Республики Польша. Минск: Тесей, 1998. 128 с.*
6. Горбова Г.О. *Зарубіжний досвід у сфері протидії насильству в сім'ї (на прикладі окремих країн Європи). Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридична наука». 2015. Вип. 2-3. Том.3. С. 211-215.*

**Косинська Марія Іванівна, магістрантка,
Загурський Олександр Богданович, к.ю.н., доцент,
доцент кафедри управління та адміністрування**

ПРОТИДІЯ НЕДОБРОСОВІСНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ В ЧЕСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ

Конкурентоспроможність та креативність характеризують дух людини, і ми проявляємо їх прояви у багатьох сферах та сферах людської діяльності. Творчість також відіграє дуже важливу роль у галузі конкуренції.

Для досягнення найкращого можливого становища на ринку конкуренти створюють нові практики та впроваджують випробувані методи для того, щоб отримати мінімально можливий економічний результат із найменшими витратами ресурсів та зусиль.

Деякі з цих практик можуть бути інноваційними та соціально вигідними, але інші можуть завдати шкоди конкурентам і отримати безпосередню вигоду від їх діяльності та успіху. Забезпечення захисту конкуренції від зловживань та захист чистоти конкурентних відносин є метою недобросовісного законодавства про конкуренцію.

Однак суть правового регулювання недобросовісної конкуренції в даний час лежить у Господарському кодексі. Стандарти, що регулюють недобросовісну конкуренцію, не регулюються окремими нормативними актами, хоча раніше в